

nejšim in morda revolucionarnim formam. Nadaljnja usoda malih narodov bo šla po isti poti, ki bo vodila h končni zmagi ideje socialne enakovrednosti in pravičnosti, humanitete, napredka; da to ni pot imperializmov in poveljanih narodnih egoizmov, je jasno kakor na dlani. Na tej drugi poti prevladuje duh roparskih ptičev, da se spomnimo Spenglerja. Mali narodi niso in ne morejo biti tega duha. Njihov problem je problem pravice in miru na svetu.

Vsekako je priporočljivo, da zavržemo zadnje iluzije glede položaja manjših narodov v srednjeevropskem kompleksu. Bohemia docet. Stopili smo v obdobje boja, ki ima lahko kaj različne oblike. Izid ne zavisi od moralnih sil, ki jih močni narodi čedalje manj spoštujejo, marveč od telesnih in duševnih relacij med pritiskom in odporom, med potencialom obrambne in napadalne moči. Zbogom, lepi prividi in visoke teorije političnih krasnoslovcev! Treba se je zopet vrniti k nekaterim preprostim resnicam, ki so jih še včeraj intelektualci pri kavarniških omizjih proglašali za premlačene fraze. Ena teh resnic pravi, da se človeška zgodovina še vedno piše s krvjo, ne pa s tiskarskim črnilom. Duhu je treba moči — tudi gole fizične moči!

ČRNA ZASTAVA

THU-FU — C. GOLAR

*Zmago, zmago si vpletam v lasé —
o, da me v prsih rane ne skele!
S črno zastavo
grem čez bojno polje,
s črno zastavo in psom
čez večerno polje.*

*Lajal je, ko je zagledal sovraga —
zdaj ga ščuvam v mrliča:
Naša je zmaga —
Žri trupla njihova,
če glad te mori,
in pij njih kri!*

*Po meni se vzpenja,
z rosnim očesom me kliče,
in rane, krvave mi priče,
z jezikom hladiti ne jenja.*

*S črno zastavo
grem čez bojno polje,
s črno zastavo in psom
v naročje novega dne.*